การหาปริมาณแคปไซซินและไดไฮโดรแคปไซซินในผลิตภัณฑ์พริก โดยคะพิลลารีอิเล็กโทรฟอริซิส

นางสาวกนกวรรณ วรคง

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีชีวภาพ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2551 ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

HATTH I

DETERMINATION OF CAPSAICIN AND DIHYDROCAPSAICIN IN CHILLI PRODUCTS BY CAPILLARY ELECTROPHORESIS

Miss Kanokwan Woradong

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Biotechnology
Faculty of Science
Chulalongkorn University
Academic Year 2008
Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การหาปริมาณแคปไซซินและไดไฮโดรแคปไซซินใน
	ผลิตภัณฑ์พริกโดยคะพิลลารีอิเล็กโทรฟอริซิส
โคย	นางสาวกนกวรรณ วรดง
สาขาวิชา	เทคโนโลยีชีวภาพ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	รองศาสตราจารย์ คร. ธรรมนูญ หนูจักร
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์	เ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบั	ณฑิต
Dr.	7
	คณบดีคณะวิทยาศาสตร์
(ศาสตราจารย์.คร.สุเ	พจน์ หารหนองบัว)
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	
\n. ?	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ค	ร. ศิริรัตน์ ก๊กผล)
firm	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ค	ร. ธรรมนูญ หนูจักร)
	-0.00
ON	ภระ กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ค	ร. อมร เพชรสม)
Ways 1120~	รรมการ ร. พลกฤษณ์ แสงวณิช)
(รองศาสตราจารย์ ค _.	ร. พลกฤษณ์ แสงวณิช)
25 4 Jer	กรรมการ
	ร. ชัยโย ชัยชาญทิพยุทธ)

กนกวรรณ วรคง : การหาปริมาณแคปไซซินและไดไฮโดรแคปไซซินในผลิตภัณฑ์พริกโดย คะพิลลารีอิเล็กโทรฟอริซิส (DETERMINATION OF CAPSAICIN AND DIHYDROCAPSAICIN IN CHILLI PRODUCTS BY CAPILLARY ELECTROPHORESIS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : รศ. คร. ธรรมนูญ หนูจักร, 89 หน้า.

ได้พัฒนาวิธีการวิเคราะห์และเปรียบเทียบการหาปริมาณของแคปใชชิน (CAP) และใด ใชโครแคปใชชิน (DCAP) ด้วยใมเซลลาร์อิเล็กโทรไคเนทิกโครมาโทกราฟี (MEKC) และไมโคร อิมัลชันอิเล็กโทรไคเนทิกโครมาโทรกราฟี (MEEKC) โดยการแยกของพีก CAP และ DCAP ออก จากสารอื่นๆ ในตัวอย่างส่วนสกัดจากพริกได้สมบูรณ์โดยบัฟเฟอร์ของ MEKC ประกอบด้วยความ เข้มข้นของบอเรตบัฟเฟอร์ 10 mM ที่ pH 9.2 ความเข้มข้นของโซเดียมโดเดกซิลซัลเฟต 60 mM เป็น ใมเซลลาร์เฟสและอะซิโตในไทรล์ 15 % โดยปริมาตร อีกทั้งบัฟเฟอร์ของ MEKC สามารถเตรียมได้ ง่ายกว่า MEEKC และใช้เวลาในการวิเคราะห์ที่เร็วกว่า ดังนั้นจึงเลือกใช้ MEKC สำหรับปริมาณ วิเคราะห์ของ CAP และ DCAP ในตัวอย่างส่วนสกัดจากพริก สำหรับปริมาณรวมของ CAP และ DCAP ในตัวอย่างส่วนสกัดจากพริก สำหรับปริมาณรวมของ del และ DCAP ในตัวอย่างส่วนสกัดจากพริก สำหรับปริมาณรวมของ del และ DCAP ในตัวอย่างส่วนสกัดจากพริก สำหรับปริมาณรวมของ del และ DCAP ในตัวอย่างส่วนสกัดจากพริกที่วิเคราะห์ได้ด้วย MEKC มีค่าใกล้เคียงกับที่รายงานด้วยไฮเพอร์ ฟอร์มานซ์ลิควิดโครมาโทกราฟี

จากนั้นได้พัฒนาวิธีการเตรียมตัวอย่างซอสพริก สำหรับปริมาณวิเคราะห์แคปไซซินอยด์ (CAPs) ด้วย MEKC ที่ได้พัฒนาขึ้น โดยศึกษาและเปรียบเทียบผลของชนิดของตัวทำละลายอินทรีย์ที่ ใช้สกัด (เอทิลอะซิเตตหรืออะซิโตไนไทรล์) แบบที่เดิมเกลือและไม่เดิมเกลือ พบว่าการสกัดด้วยย่าง ด้วยเอทิลอะซิเตตแบบเติมเกลือให้ประสิทธิภาพของการสกัด CAPs ที่คีกว่า เมื่อศึกษาการสกัดด้วย วิธีนี้โดยใช้ซอสพริกเตรียมที่ประกอบด้วย CAPs ที่ 20, 50 และ 100 ppm (µg/g) พบว่าได้ recovery ในช่วง 96 ถึง 105 % แสดงว่ามีความเที่ยงสูงทั้งภายในวัน (RSD < 3.7 %, n=5 batch) และต่างวันกัน (RSD < 2.5 % เป็นเวลา 5 วัน) เมื่อวิเคราะห์ตัวอย่างซอสพริกจริง 22 ตัวอย่าง พบว่ามีปริมาณ CAPs ในช่วง 13 ถึง 262 ppm โดยที่ 7 ตัวอย่างมีปริมาณ CAPs มากกว่า 50 ppm ซึ่งเกินปริมาณจำกัดของ สหภาพยุโรป นอกจากนี้ปริมาณ CAPs ที่วิเคราะห์ได้จากต่างยี่ห้อกันไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณ พริกในซอสพริกและระดับความเผ็ดที่ระบุไว้ ดังนั้น MEKC และวิธีการเตรียมตัวอย่างที่พัฒนาขึ้นนี้ จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งของการวิเคราะห์ปริมาณ CAPs ในซอสพริก เพื่อควบคุมคุณภาพของ ผลิตภัณฑ์และเป็นข้อมูลความปลอดภัยของผู้บริโภคได้

สาขาวิชา	เทคโนโลยีชีวภาพ	ลายมือชื่อนิสิต กษกวรรณ จรดง
ปีการศึกษา	2551	ลายมือชื่อ อ. ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก 🗽 🤱

4872202123 : MAJOR BIOTECHNOLOGY

KEYWORDS: CAPSAICIN / DIHYDROCAPSAICIN / CHILLI PRODUCT

KANOKWAN WORADONG: DETERMINATION OF CAPSAICIN AND

DIHYDROCAPSAICIN IN CHILLI PRODUCTS BY CAPILLARY

ELECTROPHORESIS. THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. THUMNOON

NHUJAK, Ph.D., 89 pp.

Micellar electrokinetic chromatography (MEKC) and microemulsion electrokinetic chromatography (MEEKC) were developed and compared as methods for quantitative determination of capsaicin (CAP) and dihydrocapsaicin (DCAP). Baseline resolution of CAP and DCAP from other compounds in the sample of capsicum oleoresin was achieved using the MEKC buffer containing 60 mM sodium dodecylsulfate as a micellar phase and 15 % v/v acetronitrile in a pH 9.2 borate buffer (10 mM Na₂B₄O₇). However, the MEKC buffer is more easily prepared, and therefore MEKC was chosen as a method for quantitative analysis of CAP and DCAP in the real samples. The total amount of CAP and DCAP in the samples of capsicum oleoresin determined by MEKC was found to be in excellent agreement with that claimed by high performance liquid chromatography.

The sample preparation for MEKC determination of capsaicinoids in chilli sauces was developed using solvent extraction (ethyl acetate or acetonitrile) with and without addition of salts. Results showed that ethyl acetate extraction with adding salts provided better extraction efficiency. Using the prepared sauces spiked with 20, 50 and 100 ppm (μ g/g) CAPs, high recoveries of 96-105 % were obtained with high precision for intraday (RSD < 3.7 %, n=5 batches) and interday (RSD < 2.5 %, 5 days, n=25). This validated method was used for MEKC determination of CAPs in 22 samples of chilli sauces, and 13-262 ppm CAPs were found. It should be noted that 7 of them contain CAPs of higher than 50 ppm, which is above limited levels recommended by European Commission. In addition, the determined CAPs in chilli sauces are neither correlated with their chilli content nor hot degree labeled on each product. Therefore, this developed method may be used as an alternative method for determination of CAPs in chilli sauces for quality control and health safety.

Field of Study:	Biotechnology	Student's Signature	Kanokwan	Worodong
Academic Year:		Advisor's Signature		

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้จะสำเร็จไม่ได้ ถ้าปราศจากการคูแลช่วยเหลือจากหลายๆ ท่านที่มีต่อข้าพเจ้า เสมอมา

ข้าพเจ้าขอกราบขอบพระกุณรองศาสตราจารย์ คร. ธรรมนูญ หนูจักร อาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์หลักเป็นอย่างยิ่ง ที่กรุณาให้คำปรึกษา ช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ และคอยคูแลตลอคการ ทำงานอย่างคีเสมอมา อีกทั้งช่วยเรียบเรียงและช่วยเสนอแนะการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ ลุล่วงไปค้วยคี

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ คร. ศิริรัตน์ ก๊กผล รองศาสตราจารย์ คร. อมร เพชรสม รองศาสตราจารย์ คร. พลกฤษณ์ แสงวณิช และ รองศาสตราจารย์ คร. ชัยโย ชัยชาญทิพยุทธ ที่ กรุณาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์และตรวจแก้ไขข้อผิคพลาดในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ หลักสูตรเทคโนโลยีชีวภาพ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ดูแล ให้คำแนะนำ และให้ความสะควกในเรื่องต่างๆ

ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งสำหรับแหล่งเงินทุนสนับสนุนจาก "งบประมาณแผ่นดิน ปี 2551" และสถานที่ทำวิจัย และเครื่องมือจากภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอขอบพระกุณ คณาจารย์ พี่ๆ และเพื่อนทั้งในกลุ่มและนอกกลุ่มวิจัยเทคนิคการแยกสาร และวิเคราะห์เชิงโครมาโทกราฟี ที่ให้ความช่วยเหลือและให้ข้อเสนอแนะต่างๆ

ขอขอบพระคุณบริษัทอุตสาหกรรมเครื่องหอมไทย-จีนจำกัด บริษัทคิงส์ฟู้ด เอนเทอไพรซ จำกัด บริษัทเคมสตาร์ จำกัด และกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ ที่สนับสนุนสารตัวอย่างส่วนสกัดพริก ในการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดามารดา ญาติพี่น้องทุกคนเป็นอย่างสูง ที่ให้การสนับสนุน การศึกษา รวมทั้งเพื่อนๆ ในกลุ่มจากมหาวิทยาลัยทักษิณ และเพื่อนๆ ในกลุ่มจากหลักสูตร เทคโนโลยีชีวภาพ สำหรับความช่วยเหลือในหลายๆ ด้าน และเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมาในการทำ วิทยานิพนธ์ในครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	1
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ល្ង
สารบัญภาพ	ฎ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฑ
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 การทบทวนวรรณกรรม/สารสนเทศ (information) ที่เกี่ยวข้อง	4
1.3 ทฤษฎี สมมุติฐาน หรือกรอบแนวคิด	8
1.4 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	9
1.6 ผลที่คาคว่าจะได้รับ	9
2. ทฤษฎี	10
2.1 คะพิลลารีอิเล็ก โทรฟอริซิส (Capillary Electrophoresis, CE)	10
2.2 ส่วนประกอบของเครื่อง CE	10
2.3 ความสามารถในการเคลื่อนที่ทางไฟฟ้า (electrophoretic mobility, μ)	11
2.4 อิเล็กโทรออสโมซิส (electroosmosis)	14
2.5 ประเภทของเทคนิค CE	15
2.6 การเคลื่อนที่ของสารในเทคนิค MEKC และ MEEKC ในภาวะที่มี EOF มาก	16
2.7 อิเล็กโทรฟีโรแกรมและไมเกรชันไทม์ (electropherogram and migration time)	20
2.8 ค่าการแยก ประสิทธิภาพการแยกและความจำเพาะของสาร	20
2.9 กุณภาพและปริมาณวิเคราะห์ด้วยเทคนิค CE (Qualitative and Quantitative	
Analysis in CE)	22
2.10 การสกัดด้วยตัวทำละลาย (solvent extraction หรือ liquid-phase extraction)	24

บทที่	หน้า
2.11 Salting-Out Effect	26
3. วัสคุอุปกรณ์ เคมีภัณฑ์ และวิธีการคำเนินการวิจัย	27
3.1 วัสคุอุปกรณ์	27
3.2 เคมีภัณฑ์	27
3.3 วิธีดำเนินการทดลอง	28
3.3.1 การเตรียมสารละลายมาตรฐานสำหรับเทคนิค MEKC	28
3.3.2 การเตรียมสารละลายมาตรฐานสำหรับเทคนิค MEEKC	28
3.3.3 การเตรียมสารละลายสำหรับบัฟเฟอร์	28
3.3.4 การเตรียมสารละลายสำหรับเจือจางตัวอย่าง	29
3.3.5 ภาวะของ CE สำหรับการทคลอง	29
3.3.6 การหาภาวะที่เหมาะสมของ CE	29
3.3.7 ขีดจำกัดของการวิเคราะห์สารมาตรฐาน	30
3.3.8 กราฟมาตรฐาน	31
3.3.9 ความแม่นและความเที่ยงของการวิเคราะห์	31
3.3.10 การหาปริมาณแคปไซซินและไคไฮโครแคปไซซินในตัวอย่างส่วนสกัคพริก.	31
3.3.11 การหาชนิดและปริมาณของตัวทำละลายที่เหมาะสมในการสกัดแคปใชซิน	32
และ ใคไฮโครแคปไซซินและการกำจัดเมทริกซ์ในตัวอย่างที่เป็นผลิตภัณฑ์พริก	
3.3.12 ขีดจำกัดของปริมาณวิเคราะห์ในตัวอย่าง	34
3.3.13 ความแม่นและความเที่ยงของการสกัดคั่วยตัวทำละลาย	34
3.3.14 การหาปริมาณแคปไซซินและไคไฮโครแคปไซซินในตัวอย่างซอสพริก	34
4. ผลการทคลองและการวิจารณ์	36
4.1 การเลือกภาวะของ CE	36
4.1.1 ขนาดและความยาวของคะพิลลารี	36
4.1.2 ความยาวคลื่นของการตรวจวัด	36
4.2 องค์ประกอบของบัฟเฟอร์	36
4.2.1 pH ของบัฟเฟอร์	37
4.2.2 สารถคแรงตึงผิว (surfactant)	38
4.2.3 หยดน้ำมัน	38
4.2.4 สารลคแรงตึงผิวร่วม (co-surfactant)	38

Л,	ทที่	หน้า
	4.3 การหาภาวะที่เหมาะสมของเทคนิค MEKC	39
	4.3.1 ผลของชนิดและปริมาณของตัวทำละลายอินทรีย์	39
	4.3.2 ผลของความเข้มข้น SDS	43
	4.3.3 ผลของอุณหภูมิ	46
	4.3.4 ผลของศักย์ใฟฟ้า	49
	4.4 การหาภาวะที่เหมาะสมของเทคนิค MEEKC	52
	4.4.1 ผลของชนิดและปริมาณของตัวทำละลายอินทรีย์	52
	4.4.2 ผลของความเข้มข้น SDS	55
	4.4.3 ผลของอุณหภูมิและความต่างศักย์	58
	4.5 การตรวจสอบวิธีการวิเคราะห์ (Validation of the method)	58
	4.5.1 ขีดจำกัดของการวิเคราะห์	58
	4.5.2 กราฟมาตรฐาน	60
	4.5.3 ความแม่น (accuracy) และความเที่ยง (precision)	62
	4.6 การหาปริมาณแคปใชชินและ ใคไฮโครแคปใชชินในตัวอย่างส่วนสกัคพริก	64
	4.7 การหาภาวะที่เหมาะสมสำหรับการสกัด	67
	4.7.1 การหาชนิดของตัวทำละลายที่ใช้สกัดและผลของการเติมเกลือ	67
	4.7.2 ปริมาณเกลือที่เหมาะสมในการสกัด	72
	4.7.3 การสกัดซ้ำ 2 ครั้ง เทียบกับ 1 ครั้ง	73
	4.7.4 ความเที่ยงของการสกัด	74
	4.8 การหาปริมาณแคปไซซินและ ใคไฮโครแคปไซซินในตัวอย่างซอสพริก	75
5.	สรุปผลการทคลอง	80
รา	ยการอ้างอิง	83
ŋ.	ระวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	89

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1.1	ข้อกำหนดปริมาณแคปใชซินอยค์ในอาหารประเภทต่างๆ	2
1.2	มูลค่าการส่งออกของซอสพริกและเครื่องแกง	2
1.3	ชนิดของตัวอย่างและเทคนิคการเตรียมตัวอย่างที่ผ่านมา	5
4.1	ขีดจำกัดของการวิเคราะห์	59
4.2	ผลของเมทริกซ์ต่อความเที่ยงและความแม่นของปริมาณวิเคราะห์	62
4.3	ความเที่ยงของการวิเคราะห์แคปไซซินและไคไฮโครแคปไซซิน (ความเข้มข้น	
	รวมที่ 600 ppm)	63
4.4	ปริมาณของแคปไซซินและไคไฮโครแคปไซซินในตัวอย่างพริก capsicum	
	oleoresin	66
4.5	เปรียบเทียบปริมาณเกลือที่เหมาะสมในการสกัดซอสพริก	72
4.6	ความเที่ยงของการสกัดสำหรับวิเคราะห์แคปไซซินและไคไฮโครแคปไซซิน	75
4.7	ปริมาณของแคปไซซินและไคไฮโครแคปไซซินในตัวอย่างซอสพริก	77

สารบัญภาพ

รูปที่		หน้า
1.1	สูตรโครงสร้างของแคปใชซินและใคไฮโครแคปใชซิน	1
2.1	ส่วนประกอบอย่างง่ายของเครื่อง CE	10
2.2	Electroosmotic flow (EOF)	13
2.3	ลักษณะการใหลของสารและรูปร่างของพีกใน CE	14
2.4	สารลดแรงตึงผิวและ ใมเซลล์	15
2.5	หยคน้ำมันที่มีสารลดแรงตึงผิวและสารลดแรงตึงผิวร่วมมาล้อมรอบ	16
2.6	ลักษณะการเคลื่อนที่ของสารใน a) เทคนิค MEKC และ b) MEEKC โคยใช้	
	บัฟเฟอร์ภาวะที่เป็นเบส	17
3.1	แผนผังการเตรียมตัวอย่าง	32
4.1	อิเล็กโทรฟีโรแกรมของส่วนสกัดพริก โดยใช้บัฟเฟอร์ของ MEKC ที่ (a) ใม่มีการ	
	เติมตัวทำละลายอินทรีย์ (b ถึง d) มี ACN และ (e ถึง g) มี MeOH โดยที่ภาวะอื่นๆ	
	คือ 10 mM ${ m Na_2B_4O_7}$ ที่ pH 9.2 ที่ประกอบค้วย 60 mM SDS, คะพิลลารีขนาค 50	
	μm i.d. × 40.2 cm (30 cm ถึงเครื่องตรวจวัค), อุณหภูมิของคอลัมน์ 25 °C,	
	ศักย์ไฟฟ้า 25 kV, บรรจุสารค้วยการอัคความคัน 0.5 psi เป็นเวลา 5 s ตรวจวัคที่	
	ความยาวคลื่น 214 nm; CAP = แคปไซซิน และ DCAP = ใคไฮโครแคปไซซิน	41
4.2	ผลของตัวทำละลายอินทรีย์ต่อพฤติกรรมการเคลื่อนที่และการแยกของสาร a)	
	retention time, b) electrophoretic mobility, c) retention factor, d) selectivity, e)	
	efficiency และ f) resolution ของสาร (a ถึง c เป็นผลการทคลองของ CAP): ภาวะ	
	ของ CE ดังรูป 4.1	42
4.3	อิเล็กโทรฟีโรแกรมของส่วนสกัดพริก โคยใช้บัฟเฟอร์ของ MEKC ประกอบค้วย	
	SDS ความเข้มข้นต่างๆ ในบัฟเฟอร์ที่มี 15 % v/v ACN และภาวะอื่นคังรูปที่ 4.1d	44
4.4	ผลของความเข้มข้น SDS ต่อพฤติกรรมการเคลื่อนที่และการแยกของสาร a)	
	retention time, b) electrophoretic mobility, c) retention factor, d) selectivity, e)	
	efficiency และ f) resolution ของสาร: ภาวะของ CE คังรูป 4.3	45
4.5	อิเล็กโทรฟีโรแกรมของส่วนสกัดพริก โดยใช้อุณหภูมิของคอลัมน์ต่างๆ กันของ	
	MEKC และภาวะอื่นดังรูปที่ 4.1d	47

รูปที่		หน้า
4.6	ผลของอุณหภูมิต่อพฤติกรรมการเคลื่อนที่และการแยกของสาร a) retention time,	
	b) electrophoretic mobility, c) retention factor, d) selectivity, e) efficiency une f)	
	resolution ของสาร: ภาวะของ CE ดังรูป 4.5	48
4.7	อิเล็กโทรฟีโรแกรมของส่วนสกัดพริก โดยใช้ศักย์ไฟฟ้าต่างๆ กันของ MEKC	
	และภาวะอื่นคังรูปที่ 4.1d	50
4.8	ผลของศักย์ไฟฟ้าต่อพฤติกรรมการเคลื่อนที่และการแยกของสาร a) retention	
	time, b) electrophoretic mobility, c) retention factor, d) selectivity, e) efficiency	
	และ f) resolution ของสาร: ภาวะของ CE คังรูป 4.7	51
4.9	อิเล็กโทรฟีโรแกรมของส่วนสกัคพริกโคยใช้บัฟเฟอร์ของ MEEKC ที่ (a) ไม่มี	
	การเติมตัวทำละลายอินทรีย์ (b ถึง c) มี ACN และ (d ถึง e) มี MeOH: 10 mM	
	Na ₂ B ₄ O ₇ ที่ pH 9.2 ที่ประกอบด้วย 0.56 % v/v เอทิลอะซิเตต, 162 mM 1-บิว	
	ทานอล, 80 mM SDS และตัวทำละลายอินทรีย์ที่เป็นเมทานอลหรือ ACN และ	
	ภาวะอื่นๆ ของ CE คือ คะพิลลารีขนาด 50 μm i.d. × 40.2 cm (30 cm ถึงเครื่อง	
	ตรวจวัค), อุณหภูมิของคอลัมน์ 25 °C, ศักย์ไฟฟ้า 25 kV, บรรจุสารค้วยการอัค	
	ความคัน 0.5 psi เป็นเวลา 5 s ตรวจวัดที่ความยาวคลื่น 214 nm; CAP = แคปไซ	
	ซิน และ DCAP = ใคไฮโครแคปไซซิน	53
4.10	ผลของตัวทำละลายอินทรีย์ต่อพฤติกรรมการเคลื่อนที่และการแยกของสาร a)	
	retention time, b) electrophoretic mobility, c) retention factor, d) selectivity, e)	
	efficiency และ f) resolution ของสาร (a ถึง c เป็นผลการทคลองของ CAP): ภาวะ	
	ของ CE คังรูป 4.9	54
4.11	อิเล็กโทรฟีโรแกรมของส่วนสกัคพริกในบัฟเฟอร์ของ MEEKC ที่ประกอบค้วย	
	SDS ที่ความเข้มข้นต่างๆ: และภาวะอื่นคังรูปที่ 4.9c	56
4.12	ผลของความเข้มข้นของ SDS ต่อพฤติกรรมการเคลื่อนที่และการแยกของสาร a)	
	retention time, b) electrophoretic mobility, c) retention factor, d) selectivity, e)	
	efficiency และ f) resolution ของสาร: ภาวะของ CE คังรูป 4.11	57
4.13	กราฟมาตรฐานสำหรับปริมาณวิเคราะห์ของ a) แคปใชซิน และ b) ไคไฮโคร	
	แคปไซซิน	61
4.14	อิเล็กโทรฟีโรแกรมของ a) สารละลายตัวอย่าง A b) สารละลายตัวอย่าง B c)	
	สารละลายตัวอย่าง C d) สารละลายตัวอย่าง D โคยใช้ภาวะของ MEKC ที่	
	พัฒนาขึ้น	62

รูปที่		หน้า
4.15	Recovery ของ CAPs ในซอสเตรียมที่ผ่านการสกัดด้วย EtOAc และ ACN แบบ	
	เติมเกลือและไม่เติมเกลือ ที่ใช้ซอสเตรียมที่มี CAPs (a) 50 และ (b) 100 ppm	
	(μg/g)	65
4.16	อัตราส่วนของปริมาณ CAPs ที่วิเคราะห์ได้จากการสกัดตัวอย่างซอสพริกซ้ำ 2	
	ครั้งเทียบกับการสกัด 1 ครั้ง ($E_{ m ratio}$) ค้วย ${ m EtOAc}$ แบบเติมเกลือและ ไม่เติมเกลือ	68
4.17	ปริมาณ CAPs ในตัวอย่างซอสพริกจริง ที่วิเคราะห์ได้จากการสกัดตัวอย่างด้วย	
	EtOAc และ ACN แบบเติมเกลือและไม่เติมเกลือ (a) ตัวอย่างซอสพริก S1-h45	
	ແລະ (b) S13-x30	73
4.18	อิเล็กโทรฟีโรแกรมของตัวอย่างซอสพริกจริงบางตัวอย่างที่ทำการวิเคราะห์	
	ปริมาณ โดยทำการสกัดด้วย EtOAc แบบเติมเกลือ (anhydrous MgSO4 1.0 กรัม	
	และ NaCl 0.25 กรัม); ISTD = Internal Standard, CAP = แคปใชชิน และ DCAP	
	= ใคไฮโครแคปไซซิน	76
4.19	ความสัมพันธ์ของปริมาณ CAPs และปริมาณของพริกในตัวอย่างซอสพริก (โคยที่	
	h, M, m และ x หมายถึงสูตรความเผ็คมาก (hot) เผ็คปานกลาง (medium) เผ็คน้อย	
	(mind) และไม่ได้ระบุ ตามลำดับ ส่วนตัวเลขท้ายสูตรหมายถึงปริมาณพริก (%) ที่	
	ระบุไว้และตัวเลขที่อยู่ในวงเลี้บเป็นอัตราส่วนของ CAP : DCAP ที่วิเคราะห์ได้)	78

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

$\Delta \mu$	ความแตกต่างของค่า µ ของสาร
α	Selectivity
3	Permittivity
Φ	อัตราส่วนปริมาตรของ pseudo-stationary phase ต่อปริมาตรของ aqueous phase
η	ความหนึ่ดของสารละลาย
μ	ความสามารถในการเคลื่อนที่ทางไฟฟ้า (electrophoretic mobility)
μ°	ความสามารถในการเคลื่อนที่ทางไฟฟ้าที่ความแรงของไอออนิกใกล้ศูนย์ (absolute
	electrophoretic mobility)
μ_{∞}	ความสามารถในการเคลื่อนที่ของอิเล็กโทรออสโมซิส (electroosmotic mobility)
$\mu_{\scriptscriptstyle net}$	ความสามารถในการเคลื่อนที่รวม (net mobility)
μ_{ps}	electrophoretic mobility VOI pseudo-stationary phase
ξ	zeta potential
A_{corr}	corrected peak area
C	ความเข้มข้นของสารที่สนใจที่เทียบหาจากกราฟมาตรฐาน (หน่วยเป็น ppm)
C_{aq}	ความเข้มข้นของสารใน aqueous phase
C_{dilute}	สารละลายมาตรฐานที่เจือจางตามความเหมาะสม
C_{ps}	ความเข้มข้นของสารใน pseudo-stationary phase
d	ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของคะพิลลารี
e	ประจุของอิเล็กตรอน (1.6 × 10 ⁻¹⁹ คูลอมบ์)
E	ความเข้มของสนามไฟฟ้า (electric field strength)
f	จำนวนเท่าที่เจือจางสารละลายพริกตัวอย่างจากเริ่มต้น (dilution factor)
H	ความสูงของเพลตเชิงทฤษฎี (total theoretical plates height)
H_{aq}	ค่า H ที่เกิดจาก intermicellar mass transfer in the aqueous phase
H_{I}	ค่า H ที่เกิดจาก longitudinal diffusion
$H_{ m mc}$	ค่า H ที่เกิดจาก sorption-desorption kinetics in micellar solubilisation
$H_{\sf pd}$	ค่า H ที่เกิดจาก polydispersity of micelles
H_{t}	ค่า H ที่เกิดจาก thermal dispersion
I	ความแรงไอออนิก (ionic strength)

k	รีเทนชั้นแฟกเตอร์ (retention factor)
K	ค่าคงที่ของการกระจาย (distribution constant)
l	ความยาวจากปลายคะพิลลารีค้านที่บรรจุสารจนถึงเครื่องตรวจวัค
L	ความยาวทั้งหมดของคะพิลลารี
n_{aq}	จำนวนโมลของสารใน aqueous phase
$n_{\rm ps}$	จำนวนโมลของสารใน pseudo-stationary phase
N	ประสิทธิภาพการแยกของสาร(efficiency หรือ theoretical plates)
\overline{N}	ค่าเฉลี่ยของประสิทธิภาพการแยกของสารสองพีกที่ติคกัน
Q	ปริมาณแคปไซซินและไคไฮโครแคปไซซินที่มีอยู่ในตัวอย่างในหน่วย g/kg
$r_{\scriptscriptstyle h}$	รัศมีไฮโครไคนามิกของไอออน (hydrodynamic radius of ion) ซึ่งเป็นรัศมีของไอออน
	ที่มีโมเลกุลของน้ำล้อมรอบขณะที่ไอออนเคลื่อนที่ในสนามไฟฟ้า
$R_{\rm s}$	ค่าการแยกของสาร (resolution)
S/N	อัตราส่วนของสัญญาณตรวจต่อสัญญาณรบกวน (signal-to-noise ratio)
$t_{\rm eo}$	ไมเกรชันไทม์ของ EOF marker
t_{m}	ไมเกรชันไทม์ (migration time)
$t_{\rm ps}$	ใมเกรชันใทม์ของ pseudo-stationary phase
$t_{\rm R}$	รีเทนชันใทม์ (retention time) ของสาร
$v_{ m ep}$	ความเร็วในการเคลื่อนที่ทางไฟฟ้าของสาร (electrophoretic velocity)
V	ศักย์ไฟฟ้าที่ใช้แยกสาร (applied voltage)
V	ปริมาตรเริ่มต้นของสารละลายพริกตัวอย่าง (หน่วยเป็นลิตร)
V_{F}	ความเร็วโดยปริมาตรของสารตัวอย่างที่เคลื่อนที่ผ่านเครื่องตรวจวัด
w	ความกว้างของฐานพีกของสาร (peak width at base)
W	น้ำหนักของตัวอย่างพริกที่ชั่งมา (หน่วยเป็นกรัม)
x_{aq}	เศษส่วนจำนวนโมลของสารใน aqueous phase
x_{ps}	เศษส่วนจำนวนโมลของสารตัวอย่างใน pseudo-stationary phase
Z	ประจุบนไอออน (electronic charge)
BGE	background electrolyte
CAP	แคปไซซิน
CE	capillary electrophoresis
CMC	critical micellar concentration
DCAP	ไดไฮโครแคปไซซิน

EOF electroosmotic flow

HPLC ใฮเพอร์ฟอร์มานซ์ถิควิคโครมาโทกราฟี (high performance liquid chromatography)

ISTD internal standard

LOD ขีดจำกัดของการตรวจวัด (limit of detection)

LOO ขีคจำกัดของการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (limit of qauntitation)

MEEKC microemulsion electrokinetic chromatography

MEKC micellar electrokinetic chromatography

ppm 1 ล้านในล้านส่วน (part per million)

RSD ค่าส่วนเบี่ยงเบนสัมพันธ์ (relative standard deviation)

SDS โซเคียมโคเคกซิลซัลเฟต

SQL ขีดจำกัดของปริมาณวิเคราะห์ของตัวอย่าง (sample quantiation limit)

 $K_{\rm d}$ สัมประสิทธิ์ของการกระจาย (distribution coefficient)

P สัมประสิทธิ์ของการแบ่งส่วน (partition coefficient)

 C_{ore} ความเข้มข้นของสารในเฟสตัวทำละลายอินทรีย์ (organic solvent)

C, ความเข้มข้นของสารในเฟสตัวอย่าง (sample)

E ประสิทธิภาพของการสกัด (extraction efficiency)

R Recovery

 W_{\perp} ปริมาณสารในเฟสตัวทำละลายอินทรีย์

 W_0 ปริมาณสารเริ่มต้น

 $V_{\alpha_{\rm E}}$ ปริมาตรของตัวทำละลายอินทรีย์ที่ใช้ในการสกัด

 V_{i} ปริมาตรของตัวอย่างที่นำมาสกัด

SFE supercritical fluid extraction

SPME solid-phase microextraction

EtOAc เอทิลอะซิเตต (Ethyl acetate)

ACN อะซิโตในไทรล์ (Acetronitrile)